

Λόγοι γιὰ τὴν παιδαγωγική τῆς οἰκογένειας (Άγιος Ἐφραίμ Κατουνακιώτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Εἶναι πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ γνωρίζει, ἢ, ἀν τὰ γνωρίζει, τὰ καταφρονεῖ. Εἶναι ἔνα θέμα, τὸ ὁποῖο διδάσκει κανένας στὰ παιδιά. Ἐὰν δὲν τὸ ἔχει γευθεῖ, εἴτε πικρὸ εἶναι, εἴτε γλυκό, ἐὰν δὲν τὸ χει γευθεῖ, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται.

Θέλουμε νὰ ποῦμε στὰ παιδιὰ τώρα: “Παιδιά, μὴ φεύγετε ἀπὸ τὴν Ἑκκλησία. Να πηγαίνετε κάθε Κυριακὴ στὴν Ἑκκλησία. Νὰ ἐκκλησιάζεστε. Ἡ Ἑκκλησία εἶναι τὸ

ταμεῖον τῆς Χάριτος». Ἀπὸ κεῖ πηγάζει ὅλη ἡ εύτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία θὰ τὰ πάρεις. Οὕτε στὰ παιχνίδια οὕτε μέσα στὴν κοινωνία θὰ τὰ βρεῖς αὐτά, ὅσο μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ἐὰν ἐσύ, αὐτὸν τὸν λόγο, τὸν ὁποῖον λές, δὲν τὸν ἔχεις σὲ πράξη, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται. Ὁχι. Πρέπει ἐσὺ πρῶτος νὰ πᾶς στὴν Ἐκκλησία, νὰ γευθεῖς τὴν γλυκύτητα τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ὕστε, ὅταν τὸ πεῖς στὰ παιδιά, ἀπὸ μέσα “ἔρεύγεσαι” (=φανερώνεις, ἀποκαλύπτεις, βλ. Μάτθ. 13, 35). Αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχεις, τὸ λὲς καὶ στὰ παιδιά. Ὅποτε τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται.

Διότι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχεις, τὸ μεταδίδεις· βγαίνει μία ἀκτίνα Χάριτος ἀπὸ μέσα σου καὶ μεταδίδεται, στὰ παιδιά. Τὰ παιδιά, τὰ ὁποία εἶναι βαπτισμένα καὶ σὺ βαπτισμένος πληροφοροῦνται. Ὅταν ὅμως ἐσὺ ἔκεινο, τὸ ὁποῖον λές, δὲν τὸ κάνεις, τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται, διότι ἀπὸ μέσα σου δὲν βγαίνει Χάρις. Εἴτε τὸ ἄκουσες εἴτε τὸ εἶδες, εἴτε τὸ καταφρόνησες. Καὶ τὰ παιδιὰ δὲν πληροφοροῦνται. Ὅταν ὅμως ἐσὺ ὁ ἕδιος τὸ ἔχεις αὐτό, τὸ ὁποῖον λές, τότες τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται καὶ ἀκούνε. Μεταδίδεις, λέει, ἀπὸ τὴν περιουσία σου, μεταδίδεις, τρόπον τινά, ἀπὸ αὐτὸν τὸ ὁποῖον ἔχεις καὶ τὸ ζεῖς καὶ τὸ τρῶς. Αὐτὸ μεταδίδεις καὶ στὰ παιδιά. Τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται, τὰ παιδιὰ πληροφοροῦνται.

Γιατί οἱ ἄγιοι Πατέρες ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ μὴ φοβοῦνται τὰ ἄγρια θηρία; Διότι ἐγέμισε ἡ ψυχή τους ἀπὸ ἀγιότητα, ἀπὸ Χάρη. Τὰ θηρία, τρόπον τινά, κατὰ μία μυστικὴ πληροφορία πληροφοροῦνται καί, ὅταν ἔρχονται κοντά σου, δὲν σὲ ἐνοχλοῦν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀμαρτωλός, καὶ τὰ θηρία ὄρμοῦν ἀπάνω του. Ἡ ἀγιοσύνη, τὴν ὁποία ἔχει ὁ ἄνθρωπος μεταδίδεται στὰ θηρία. Καὶ τὰ θηρία ἡμερεύουνε. Δηλαδή, ὅπως ὁ Ἄδαμ ἦταν στὸν Παράδεισο καὶ τὰ ἄγρια θηρία τὸν πλησίαζαν, τὸ φίδι, τὸ λιοντάρι, ἡ ἀρκούδα καὶ δὲν τὸν πείραζαν, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔρχεται ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ὁ Ἀγιος, καὶ δὲν τὸν πειράζουν τὰ θηρία. Ἐὰν πάει ἔνας ἀμαρτωλός, ὄρμοῦν ἐπάνω τὰ θηρία νὰ τὸν κατασπαράξουνε. Διότι ἡ Χάρις ποὺ ἔχει μέσα ὁ ἄνθρωπος μεταδίδεται καὶ στὰ θηρία.

Ἐτσι τὸ ἔρμηνεύουν οἱ ἄγιοι Πατέρες.

Τώρα, εἶναι ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα θέλουμε νὰ διδάξουμε στὰ παιδιά. Πολλὲς φορὲς ἔρχονται ἐδῶ διάφοροι ἄνθρωποι καὶ μᾶς λένε: “Πές μας, Γέροντα, ἔναν λόγον Θεοῦ, ὅπως ἐσεῖς τώρα”. Τοὺς ἀπαντῶ: “Βρὲ παιδιά, ἐγὼ εἶμαι ἀγράμματος. Ἐνα Γυμνάσιο ἔβγαλα τὸ '30. Ἀπὸ τὸ '30 ἥλθα ἐδῶ. Τί ξέρω τί γίνεται στὸν κόσμο; Ἀλλὰ τί μὲ δίδαξε ἡ πείρα, διότι πολλὰ γράμματα λαμβάνω ἀπὸ γυναικούλες ποὺ λέν τὸν πόνο τους”.

Ἐρχεται μία Κυριακή. Πάρ’ τὴν γυναικούλα σου, πάρ’ τὰ παιδάκια σου. Πήγαινε στὴν

Ἐκκλησία. Καὶ μετὰ ἀπ' τὴν Ἐκκλησία, ὅταν θὰ πᾶς στὸ σπίτι σου, θὰ δεῖς· μία εἰρήνη βασιλεύει στὸ σπίτι, μία ἀγάπη ὅλη τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Τὴν ἄλλη Κυριακή, μὴ πηγαίνεις στὴν Ἐκκλησία. Θὰ δεῖς ὅλη τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς μαλώματα, γκρίνια μὲ τὰ παιδιά, φωνές, ἀντάρες, ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Ε, ε. Τώρα διάλεξε ποιὸς δρόμος σοῦ ἀρέσει. Ποιὸ εἶναι τὸ δικό σου συμφέρον. Νὰ ζεῖς εἰρηνικά. Καὶ τὰ παιδάκια κατόπιν παίρνουν τὴ Χάρη ἀπ' τὴν Ἐκκλησία καὶ εἶναι εἰρηνικά.

Ἐδῶ ἥρθε ἔνας πρωτόδικης καὶ λέει:

“Ἐχω τώρα μία βδομάδα ποὺ ἔξεδωσα ἔνα διαζύγιο”.

“Γιατί;”.

“Γιατί εἶχανε καμιὰ δεκαπενταριὰ μέρες ἔνα ἀνδρόγυνο ποὺ παντρεύτηκε καὶ ἥθελε ἡ γυναίκα κάτι κεφτεδάκια νὰ κάνει καὶ εἶπε ὁ ἄνδρας της: ‘κάνε κι αὐτό’. Διαφώνησαν λοιπὸν καὶ χώρισαν”.

“Δε μοῦ λές; Πηγαίνανε στὴν Ἐκκλησία;”.

“Οχι”.

Ε, νὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν πήγαιναν στὴν Ἐκκλησία, οὕτε πολιτικὸ γάμο θὰ ζητούσανε, οὕτε ναρκωτικὰ θὰ ζητούσανε, οὕτε μὲ μαλώματα θὰ ζούσανε. Διότι η Ἐκκλησία εἶναι πηγὴ τῆς Χάριτος. Ὅπου πηγάζει ἡ Χάρις ἐκεῖ εἶναι ὅντως ἄκρα εἰρήνη, ἄκρα γαλήνη, ἀγάπη, ἀδελφοσύνη, ὅλα. Ἐνῶ, ὅταν δὲν πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, θέλουν ὅλα, καὶ τὸ 'να καὶ τ' ἄλλο, ὅλα.

Ἐκεῖνος, ὁ ὄποιος πηγαίνει, στὴν Ἐκκλησία, κάνει ἔκτρωση;

Ἔλθε κάποιος καὶ μοῦ λέει:

“Αρραβώνιασα τὸ κορίτσι μου μὲ κάποιον. ”Ἐμεινε ἔγκυος. ‘Δεν τὴ θέλω’, λέει ὁ γαμπρός. ‘Δεν τὴ θέλεις; Τώρα τί θὰ κάνουμε;’. Λέει ὁ ἄνδρας στὴ γυναίκα τοὺς. “Πάρ’ τὴν καὶ πήγαινε στὴν Ἀθήνα καὶ κάνε ἔκτρωση. Θὰ μᾶς πάρει ἡ ντροπὴ τοῦ κόσμου”.

Ε, τὴν πῆρε ἡ γυναίκα καὶ πήγανε στὴν Ἀθήνα. Μόλις πῆγε νὰ κοιμηθεῖ, βλέπει τὸν ἄγιο Νεκτάριο μὲ τὸ μπαστούνι του.

“Βρε σύ, τὸ σκέφθηκες καλὰ αὐτὸ τὸ ὅποῖο θέλεις νὰ κάνεις; Τὸ βλέπεις αὐτό;”.
”Εντρομη σήκωσε τὸ κορίτσι. “Ελάτε, ἐλάτε”...

Γύρισαν στὸ χωριό. “Την παίρνω”, λέει ὁ γαμπρός. Ό αγιος Νεκτάριος ἐνήργησε καὶ τὴν πῆρε. Βλέπεις, δηλαδή, ἡ ἔκτρωση εἶναι ἀπαίσιο πράγμα. Ή μητέρα νὰ σκοτώνει τὸ παιδάκι της. Ναί, ἀλλὰ ὅταν δὲν πάει στὴν Ἐκκλησία, τὸ σκοτώνει! Ὅταν πάει ὅμως, δὲν τὸ σκοτώνει. Ζοῦνε εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ’ ὅταν ὅμως καὶ ὁ δάσκαλος καὶ ἡ δασκάλα πηγαίνουνε στὴν Ἐκκλησία, τὰ παιδάκια ἀκοῦνε, πληροφοροῦνται, κατὰ πνευματικὸν τρόπον. Ὅταν δὲν πᾶνε στὴν Ἐκκλησία;

Βρὲ σύ, δὲν πᾶς στὴν Ἐκκλησία κι ἔρχεσαι ἐσὺ νὰ διδάξεις ἐμένα Ἐκκλησία;

Γιατί δὲν ἔχει τίποτε μέσα του. Τὸ ἄκουσε, τὸ διάβασε. Γι’ αὐτὸ τὸ λέει στὰ παιδιὰ κι αὐτὰ οὕτε καν πληροφοροῦνται. ”Ετσι εἶναι. Τὰ περισσότερα πράγματα ἔτσι εἶναι. Γι’ αὐτό σου λέει τώρα· νὰ πάω στὸ Ἅγιον Ὄρος, νὰ πάω σὲ πνευματικοὺς ἀνθρώπους νὰ μοῦ ποῦνε. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο λύνονται τὰ προβλήματα.

”Εχω καὶ στὸ δίνω. ”Εχω καὶ στὸ δίνω».

Πηγή: agiazone.gr